MÜÇADELE BİRLİĞİ
gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadele_birligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 Kasım 2026 S.137

Korku Dağları Sardı!

Sermayenin tek derdi devrimin önünü almak. Tek derdi patlaması mukadder halk ayaklanmasının sosyalist güçlerle, devrimci öncülerle buluşmasını engellemek. Ne demokrasi, ne özgürlük! Baskı, tehdit, saldırı ve emekçi halkların ezilmesi... onların politik bohçasında bunlarda başka bir şey yok!Ama ne yaparlarsa yapsınlar, ne gelmekte olanı durdurabilirler, ne devrimci mücadeleyi geriletebilirler.

Devamı 2. sayfada...

2

Sorunların Kaynağı Düzenin Kendisidir!

4
MÜÇADELE BİRLİĞİ

Devrim Biziz Biz Devrimiz!

6

HABAŞ'ta İşçi Katliamı

9

Avrupada Eylem Dalgası

14

Ekim Devrimi 109 Yaşında

Korku Dağları Sardı!

Manşet

Korkuyorlar! Hiç olmadığı kadar, hiçbir şeyden korkmadıkları kadar... Yaklaşmakta olan o korkunç hesaplaşmadan korkuyorlar.

Görüyorlar. Havada elle tutulabilecek kadar yoğun, somut olan öfkeyi... Emekçi yığınların tüm hücrelerine yayılan sınıf kinini, yakıp yıkma, tümden havaya uçurma isteğini... Binaları yakıp yıkmaktan bahsetmiyoruz. Ne de köprüleri havaya uçurmaktan. Doğrudan düzenin kendisini havaya uçurma isteği... Burjuva egemenliği yıkma arzusu, ereği.

Her şey art arda geliyor. Üst üste biniyor sınıf kinini geometrik bir şekilde artıran etmenler. On milyonlar gerçek bir açlığın pençesinde yaşam savaşı verirken, yeni yetmelerin dudak uçurtan zenginlikleri; gözlere sokulan debdebeleri, şatafatları... Daha düne kadar bir hiç olanların kısacık bir zaman diliminde milyarlarca dolarlık servete konuşları... Çürüme, yozlaşma, sefahat, zevk alemleri... "asrın soygunları", yağma Hasan'ın böreğine çöreklenenler, hiçbir şekilde gizlenemeyen yolsuzluklar, rüşvetler... ve dahi devletin, iktidarın ve bir bütün olarak düzenin bir suç şebekesine dönüşmesi...

Ve tüm bunların üstüne tüy dikercesine, korkunç birer toplu kıyım, bir katliam haline gelen iş cinayetleri. Madenlerde, inşaatlarda, fabrikalarda, atölyelerde, tersanelerde, sözümona "işçi servisleri"nde sayısız işçinin hayatını kaybetmesi. Daha dün Habaş'ta en sıradan işçiyi bile isyana sürükleyen o büyük katliam!

Baskı neden böylesine artıyor? Tüm bunlar bir avuç soyguncu çetesinin dinsel ideolojik gericiliklerinden mi kaynaklanıyor sanıyorsunuz! Sorun Saray'a, onun başındaki "şahsım"a ve etrafındaki bir avuç sonradan görmeden mi doğuyor? Hayır, sorun ömrünü tümden tamamlamış olan sistemin kendisi. Onun çöküş alametleri bunlar. Çürüyen ve çözülen düzenin semptomları hepsi.

Havada elle tutulur bir ayaklanma atmosferi var. Tüm engellerinden, tüm zincirlerinden boşanmış geliyor. Bunu en iyi emperyalistler, işbirlikçi tekelci sermaye, ve onun temsilcileri biliyor. Dinci faşist iktidar sadece dışarıdaki etkenler yüzünden "terörsüz Türkiye süreci"ni başlatmış değil. Bölgede patlak veren savaşlar ve yaklaşmakta olan büyük yıkım savaşı değil tek gerekçe. Bundan çok daha önemlisi, içerideki durum. Koşar adım gelmekte olan halk ayaklanması ve devrimdir asıl korkuları. Bunun için bir taraftan "süreç" yürütüyor, diğer taraftan en koyu faşist saldırganlığı hayata geçiriyor.

NATO döneminde 4 bini aşkın insan gözaltına alındı, yüzlercesi tutuklandı. "İklim Değişikliği Konferansı" yapılacak, derhal evler basılıyor, devrimciler, sosyalistler gözaltına alınıyor. İşçi eylemleri yükselişte. Hemen işçi önderleri, mücadeleci sendikalar saldırının ana hedefi oluyor, tutuklanıyor. Öğrenci gençlik harekete geçiyor, bir anda öğrenci önderleri kendisini zindanda buluyor. Ve sonra, bir bakıyorsunuz pek çok kentte bütün sosyalist harekete dönük amansız bir gözaltı furyası başlatılıyor. Hem de MİT başkanının ve Meclis Başkanının ağzından "demokratikleşme" kelimelerinin döküldüğü gün! Alın size "terörsüz Türkiye"!

Sermayenin tek derdi devrimin önünü almak. Tek derdi patlaması mukadder halk ayaklanmasının sosyalist güçlerle, devrimci öncülerle buluşmasını engellemek. Ne demokrasi, ne özgürlük! Baskı, tehdit, saldırı ve emekçi halkların ezilmesi... onların politik bohçasında bunlarda başka bir şey yok!

Ama ne yaparlarsa yapsınlar, ne gelmekte olanı durdurabilirler, ne devrimci mücadeleyi geriletebilirler. Devrim, her tökezlediğinde daha güçlü kalkıyor ayağa. Devrimci hareket her darbeden daha da güçlenerek çıkıyor. Daha kararlı, daha ödünsüz, daha fazla hedefe kilitlenmiş bir şekilde!..

Behey tarihin akışına savaş açan katiller sürüsü. Baskılarınız boşuna. Gözaltılarla, tutuklamalarla bizi yıldıramazsınız. Etrafınız halk deniziyle çevrildi. Kuşatıldınız. Kurtuluşunuz yok. Boşuna direnmeyin, hala vakit varken teslim olun!

Sorunların Kaynağı Düzenin Kendisidir!

Editör

"Fon soygunu" ile tekelci burjuvazinin ve onunla birlikte onun eteklerinde geçinen büyük burjuvaların şimdiye kadar yapamadıkları büyüklükte bir vurgun yaptıkları kesindir. Rakamlar dudak uçuklatacak cinsten.

Türkiye'de bu tip vurgunlar, gerçekte, hiç eksik olmadı. Banker vurgunları, 80'li yıllardaki banka ve banker vurgunları unutulmuş değil. Fark şu ki, her yeni vurgun bir öncekini aratır cins ve miktarda oldu. "Fon vurgunu" hepsinin toplamını katlayacak büyüklükte oldu.

Peki, burdan ne çıkar? Emekçi sınıfların, yoksul kitlelerin açlık ve sefaletlerinin bu soygunlardan kaynaklandığını söyleyebilir miyiz? Söyleyenler var. Böylesi iddia sahiplerine göre, açlığın, sefaletin, yoksulluğun nedeni işte bu "fon soygunları"dır.

Ama kapitalist üretim biçimi üzerine biraz olsun bilimsel bilgisi olan biri, bu iddianın tümden yanlış olduğunu görecektir. Her şeyden önce şunun altını çizmek gerek: "Fon soygunu" ya da daha genel bir ifadeyle, borsa soygunları tekelci kapitalist sömürü düzeninin sonuçlarından biridir. Borsa'da, "fon" aracılığıyla ya da başka yöntemlerle yapılan soygunlar servet aktarımı anlamına gelir ama işçi sınıfının, emekçilerin, yoksul kitlelerin sömürüsü anlamına gelmez. Borsa aracılığıyla el değiştiren servet ya da para, zaten işçi sınıfından sızdırılmış artı-değerdir.

Burada şunu da belirtmek yerinde olur. Bu "fon vurgunu"nun ekonomiye yarattığı etki dolayısıyla işçi ve emekçilerin zaten tarifi imkansız yoksulluk durumları daha da derinleşecek. Türk Lirasındaki erimenin hızlanması, artan enflasyon, bu fon krizinde batan işletmeler nedeniyle işinden olanlar, bu vurgunu fırsat bilen işletmelerin "maaşları ödeyemiyoruz" sahtekarlığına başvurması sonucu ücretlerini alamayanlar... Listeyi uzatmak mümkün. Bunlar önemli etkilerdir ama fon vurgununun dolaylı etkileridir.

Günlük dille söyleyelim: Borsa'da ya da fon aracılığıyla kimler soyuldu? Yanıt çok açık, borsa ya da fonlara yatıracak parası olmayan işçiler, emekçiler, açlık çeken yoksullar değil elbette. Orada soyulanlar, küçük ve orta burjuva kesimlerdir. Yine günlük dille söylersek, orada soyulanlar, en azından, yastık altında, kıyıda köşede az çok parası olan, ev-araba sahibi olanlar ve bunların üstündeki tabakalardır. Para, bu toplumsal kesimlerden tekelci burju-

vaziye ve onun eteklerinde yaşam alanı bulan burjuvalara, şüphesiz, dinci faşist iktidarın bilgisi, onayı ve hatta örgütlemesi sayesinde aktarıldı. Tek cümleyle söylemek gerekirse, işçiden sızdırılan artı-değer "fon soygunu" yoluyla el değiştirdi.

İyi de, bunun sonuçları olmayacak mı? Elbette olacak! Bunun ilk elden sonucu, bugüne kadar dinci faşist iktidara toplumsal destek sağlamış küçük ve orta burjuva kesimlerin bundan böyle dinci faşist iktidara sırtlarını çevirecekleri ve belki de bir bölümünün toplumsal devrim saflarına kayması olacak.

"Fon soygunu"nun dinci faşist iktidara karşı, yine günlük dille söylersek, "parasını kaptırmış kesimlerin öfke ve kin gibi şiddetli duygular besleyecekleri çok açık. Paraguay'da benzer soygun banka üzerinden yapılınca o ülkede kitleler, bir tsunami gibi, sokaklara aktılar ve soygunla doğrudan ilişkisi olan Paraguay Cumhurbaşkanı'nı tahtından indirdiler. Elbette, Türkiye'de koşullar oldukça farklı; sınıf savaşı çok şiddetli, haliyle kitlelerin Paraguay'dakine benzer bir sonuç almaları ve ötesine geçmeleri aynı derecede şiddetli ayaklanmaları gerektirir.

Türkiye ve Kürdistan'da toplumsal patlayıcının biriktiğini, ortamın kuru bir bozkıra dönüştüğünü; ufak bir kıvılcımın, bir genel bahanenin bu bozkırı tutuşturabileceğini hep söyledik. Bugün de, aynı belirlemeyi büyük bir güvenle tekrar ediyoruz: En ufak bir kıvılcım, bir genel bahane bu bozkırı tutuşturacak; bundan en ufak bir şüphe yok.

Ancak, yine de dinci faşist iktidar üzerinden "fon soygunu" Paraguay'da olduğu gibi, bozkırı tutuşturacak bir genel bahaneye dönüşüp dönüşmeyeceğini kesin bir şekilde ifade etmek zor. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, derin yoksulluk içinde mutlak açlık çeken kitleler, emekliler, yani fon vb şeylere kaptıracak parası olmayanlar, en azından şimdilik fon soygununu doğrudan ayaklanmaya, uğruna kan dökmeye değer bir şey olarak görmüyorlar. Ama dolaylı etkiler ağırlaştıkça işin buraya evrilmesi işten bile değil.

Sonuçta ne olursa olsun, "fon soygunu" zaten birikmekte olan ayaklanma bulutlarının toplaşma hızına büyük bir ivme kattı.

Sorunu bu şekilde ortaya koyduktan sonra, emekçi sınıflara, hoş görünmek, başka bir ifadeyle "popülizm" adına sorunların kaynağını başaşağı gösteren sosyal reformist çevrelerin yanlış söylemlerini düzeltmeye; sorunu ayakları üstüne oturtmaya başlayabiliriz.

Bu çevrelere göre, emekçi sınıfların yaşadıkları açlığın, sefaletin, yoksulluğun nedeni, "fon vurgunu"nu yapan soyguncular. Yaşamı, emekçi sınıflar, yoksul kitleler için katlanılmaz hale getiren şey, bu gün için "fon vurguncuları"dır, yarın başka bir hırsızlığın failleridir vb vb. Sorunu bu şekilde koymak sorunun asıl, gerçek kaynağını emekçi sınıflardan, yoksul kitlelerden gizlemektir.

En kısa yoldan söyleyecek olursak Türkiye ve Kürdistan'da işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, yoksulların, emeklilerin yaşadıkları bütün bu sorunların tek, gerçek kaynağı kapitalist üretim biçimidir. Bu kapitalist üretim biçiminde sermaye bir avuç insanın elinde birikip merkezileştikçe, yani tekelleştikçe vurgunlar, her gün ama her gün başka başka biçimlerde ve daha da büyük vurgunlar olarak karşımıza çıkarlar. Vurgunlar yeni bir şey değil. Bu toplumda işçiler, emekçiler, yoksul kitleler her güne yeni bir vurgun biçimi haberiyle gözlerini açarlar. Çünkü sermaye büyüdükçe havadan para kazanma yolları, yani vurgunlarla büyük ve daha büyük paralar kazanma yolları geçer akçe haline gelir.

Böyle düşündüğümüzde, 1980'li yılların başındaki "Banker Kastelli" vurgunu bunların yanında masum bir çocuk gibi kalır. 1990'lı yıllarda "vurgunlar" bankalara el boyma derecesine yükseldi. Dinci faşist iktidar döneminde ise "deveyi hamuduyla yutmak" noktasına vardı. Ama buradan ilk elden çıkarılacak sonuç, açlığın, sefaletin, yoksulluğun dün de olduğu, bugün de olduğudur. Aynı şekilde, miktar olarak değil ama yöntem olarak vurgunların dün de olduğu, bugün de olduğudur. Kapitalist üretim biçimi varoldukça, vurgunlar, havadan para kazanma yöntemleri, işçi sınıfının ve doğanın sömürülmesinden elde eldilen zenginliğin bir avuç asalak insana aktarılması devam edecektir.

Sokaktaki insanın kulağına hoş gelir diye, açlık ve sefaleti, işsizliği, yoksulluğu "vurgunlara" bağlamak kişinin kolayına gelir belki ama emekçilere bunu söylemek onları aldatmaktan, yanlış hedef göstermekten, bütün sorunların ana kaynağı olan kapitalist düzeni, tekelci sermaye sınıfı egemenliğini aradan sıyırmaktan başka anlama gelmez.

Bugün dinci faşist iktidar, dün Çiller'di, Demirel'di, Ecevit'ti; yarın başka burjuva iktidarlar; kapitalist üretim biçimi ayakta kaldığı sürece vurgunlar, hırsızlıklar eksik olmamakla kalmayacak ama derinleşerek, büyüyerek devam edecektir.

Kısacası, fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar emeğin olmadıkça; yani kapitalist düzen yıkılmadıkça bu asalaklardan kurtuluş yok.

Devrim Biziz Biz Devrimiz!

Baskı, saldırı, gözaltı tutuklama... Hep aynı kafa, hep aynı boş çaba! Sanıyorlar ki vurarak, kırarak, tutuklayarak, zindana tıkarak durduruz halkın selini!

İstanbul, İzmir, Adana, Zonguldak... Her yerde devrimcilere saldırıyorlar. Gözaltıların ardı arkası kesilmiyor. Mücadele Birliği dergi bürosu, Ayışığı Sanat Merkezi basıldı, talan edildi. Devrimciler, dergi okurlarımız gece yarısı evleri basılarak gözaltına alındı. Sadece biz değil, ESP, DP, Kaldıraç, Partizan... pek çok sosyalist yapı saldırı altında. NATO dönemini 4 bini aşkın gözaltı ve yüzlerce tutuklamayla "geçiştiren" dinci faşizm, şimdi de yaklaşmakta olan ayaklanmayı aynı yöntemle savuşturabileceği hayaliyle yatıp kalkıyor.

Hey sizi gidi zabit kafalılar! Düzeninizin bekası mümkün değil. Sanıyorsunuz ki böyle yapmakla "düzen hüküm sürecek" sahte cennetinizde. O düzeniniz içi kemirilip boşaltılmış boş bir kabuktan ibaret. Lime lime olmuş, dökülüyor. İliklerine kadar yozlaşmış, çürümüş. Hırsızlar, dolandırıcılar, soyguncular düzeni. Suç şebekesinin en tepeye çıktığı, yukarıdan aşağı tamamen mafyalaşmış bir düzen bu. Ve onun çöküşünü hiçbir "operasyon", hiçbir baskı, hiçbir zindan tehdidi durduramaz!

Biliyorsunuz halk yığınlarının birikmiş devasa öfkesini. Görüyorsunuz çığ gibi büyüyen tepkiyi. Ve patlaması mukadder olan bu öfkeye, bu ayaklanmaya devrimciler, sosyalistler müdahale edemesin, düzeninizi devirmesi muhtemel hareket, doğal öncülerinden mahrum kalsın diye dalgalar halinde tutukluyorsunuz devrimcileri. Ama boşuna! Baskıyla, sindirme girişimleriyle, vurup kırmayla, içeri tıkmayla bir sonuç alınabilecek olsaydı, nice kanlı diktatörlükler şimdi hayatta olmaya devam ederdi!

"Terörsüz Türkiye" dedikleri işte bu! Devrim tehdidinden arınmış bir düzen hayali kuruyorlar. İşçi ve emekçi hareketi tamamen durulmuş, devrimcileri teslim alınmış bir ülkede yaşayacakları yanılsaması içindeler. Böyle vahşi baskının, saldırın asıl amacı budur!

Her saldırınızdan sonra daha kararlı, daha güçlü kalktık ayağa. Tehditleriniz, baskılarınız ancak kararlılığımızı artırır, sınıf kinimizi biler. Ne yaparsanız yapın, örgütlü halkın devrimci öfkesinden kurtulamayacaksınız. Ne kadar saldırırsanız saldırın, devrimci iradeye boyun eğdiremeyeceksiniz.

Baskılar Bizi Yıldıramaz!

Devrim Biziz Biz Devrimiz!

Mücadele Birliği Gazetesi Okurlarının Evlerine ve Kurumlarına Polis Baskını

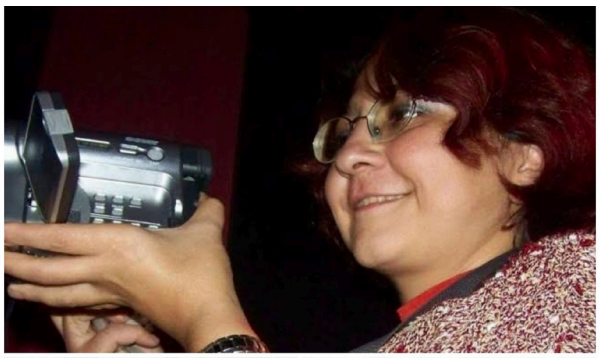
Mücadele Birliği Gazetesi okurlarının evlerine sabah saatlerinde polis baskınları düzenlendi. Yeni Dönem Yayıncılık bürosu, Ayışığı Sanat Merkezi ve çok sayıda gerçekleştirilen ev baskınlarda çok sayıda kişi gözaltına alındı.

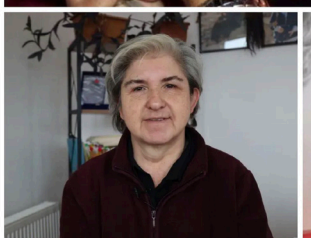
Mücadele Birliği Gazetesi muhabirleri Özlem Oral, Serpil Ünal ile gazete okurları Yılmaz Ekşi, Fatma Yıldırım, Hıdır Devrim ve Zeynep Şahin bulunuyor. Ayrıca isimleri henüz öğrenilemeyen çok sayıda kişinin de gözaltına alındığı bildirildi.

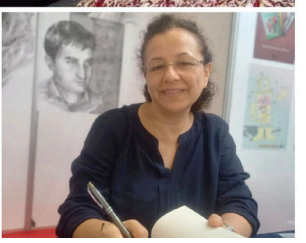
Baskınların ardından yürütülen soruşturma kapsamında dosyaya gizlilik kararı getirildiği ve gözaltına alınanlara avukat görüş yasağı uygulandığı bilgisine ulaşıldı.

Gözaltına alınan kişilerin durumuna, baskınların gerekçesine ve soruşturmanın kapsamına ilişkin henüz ayrıntılı bilgi bulunmuyor.

Devrimciler Tek Bir Adım Geri Atmadı Atmayacak

9 Kasım Pazartesi günü sabah erken saatlerde İstanbul ve İzmir'de operasyon gerçekleşti. İstanbul'da Mücadele Birliği Gazetesi okurlarına dönük gerçekleşen operasyonlarda onlarca okurumuz gözaltına alındı. İzmir'de ise 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya anmasına katılan aralarında DÖB'lülerin de olduğu 23 devrimci genç gözaltına alındı.

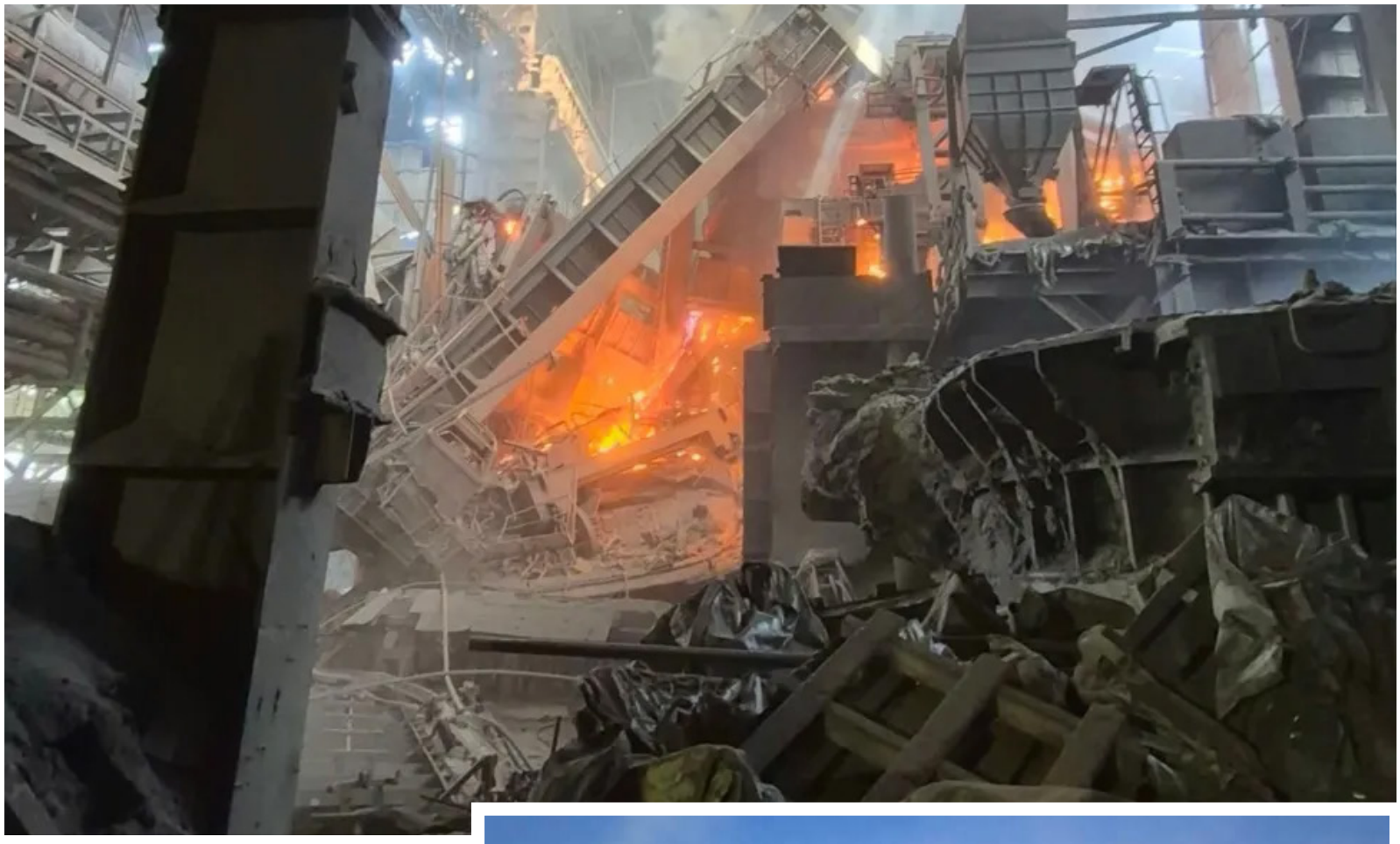
İzmir Gençlik Örgütleri operasyonları protesto etmek amacıyla saat 19:30da Alsancak ÖSYM önünden Türkan Saylan kültür merkezi önüne bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya çok sayıda kurum ve siyasi parti katılarak destek verdi. Açıklamada söz alan DÖB'lü öğrenciler "*Bugün sabah saatlerinde İstanbul ve İzmir'de onlarca devrimci sosyalist gözaltına alındı. Bu operasyonlar tekelci kapitalizmin çıkmazını gösteriyor, bu nedenle saldırıyorlar. Zindanlarla gözaltılarla devrimcileri sindirmeye çalışıyorlar ama nafile. İstanbul'da Mücadele Birliği okurları İzmir'de Kaypakkaya anmasına katılan devrimciler tek bir adım geri atmadı atmayacak. NATO sürecinde tutuklanan anti-emperyalist tutsak yoldaşlarımızı da, bugün gözaltına alınan Leninistleri de faşizmin zindanlarından alacağız, tek bir çiçek kalmayacak zindanların karanlığında.*" dedi.

Açıklamada sık sık "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Deniz İbo Mahir Sürüyor Sürecek Mücadelemiz" sloganları atıldı. Açıklama alkışlarla sona erdi.

HABAŞ'ta İşçi Katliamı

İzmir Aliağa'da bulunan HABAŞ demir çelik fabrikasında öğlen saatlerinde gerçekleşen patlamada 16 işçi katledildi.

Bundan birkaç hafta önce de iki işçinin öldüğü HABAŞ işçi cinayetleriyle bilinen bir fabrika.

Karbondioksit dolum tesisinde sabah saatlerinde gerçekleşen patlamada 16 işçi ölürken onlarca işçi de yaralandı. Yaralı işçiler çevredeki hastanelere sevk edildi. Valiliğin açıklamasında olayın, sıvı çelik döküm işlemi sırasında tavan vincinin koparak ark ocağına düşmesi sonucu meydana gelmiş olabileceği belirtildi. Patlamanın ardından 10 işçinin de enkaz altında kaldığı, işçileri kurtarmak için çalışmalar yapıldığı açıklandı. Fabrikada da aynı zamanda yangın çıktığı, yoğun dumanların görüldüğü belirtildi.

Akşam saatlerinde olay yerine gelen devlet yetkilileri 16 işçiden 14'ünün olay anında, 2'sinin de hastanede hayatını kaybettiğini; 2'si ağır 13 işçinin de yaralı olduğunu açıkladı. Patlamanın ardından 5 kişinin "iş kazasındaki sorumlulukları" sebebiyle gözaltına alındığı da basına düşen bilgiler arasında. Elbette bu cinayetlerin baş sorumlusu patronlar bu gözaltı ve tutuklamaların dışında.

İşçi aileleri, kazadan dolayı hastane önüne akın ederken ailelere hayatını kaybeden işçilerin kimler olduğunun söylenmediği, "henüz liste yapıldığı" söylendi.

Olay yerine gelen vali de benzer bir açıklama yaptı, vardiyada kaç işçinin çalıştığının henüz tespit edilemediğini söyleyerek gene patronları aklama çabasına girişti.

İşçiler hiçbir tedbirin alınmadığı, gerekli denetimlerin yapılmadığı koşullarda çalışmaya zorlanıyor. İşçilerin ölmesi, sakat kalması adeta "vakayı adiye"den sayılmakta. İşçiler katledildikten sonra sadece göstermelik soruşturmalarla, hamasi nutuklarla yetinen, "ölenlerin ailelerine baş sağlığı dileyen", "ölümlerin hesabının sorulacağını" vadeden devlet yetkilileri her cinayetin de sorumlusudur.

İşçilerle burjuvazi arasındaki iç savaşın yansımalarından birisi de bu iş cinayetleridir. İşçiler en ağır koşullarda, sefalet ve güvencesiz koşullarda ölümle iç içe çalışmaya mecbur bırakılıyor. Her ay yüzlerce işçinin önlenebilir sebeplerden dolayı hayatını kaybettiği katliamları işçi sınıfına yönelen bir sınıf kırımıdır.

Fabrikanın diğer bölümlerinde çalışan işçiler üretime devam etmek için işe çağrıldıklarını belirttiler. Sendika düşmanlığı yapan, işçi katliamlarıyla, önlenebilir "iş kazaları"yla tanınan HABAŞ, kar için her tür suçu işlemeye hazır burjuva sınıfın cisimleşmiş halidir. İşçilerin kanı üzerine kurulu bu düzen yıkılmadıkça iş cinayetleri son bulmayacaktır. İşçilerin devrimci mücadelesi tüm bunlara bir son verecektir.

İmbat Madencilik İşçileri Kazandı

Soma'da İmbat Madencilik işçilerinin ödenmeyen maaşları ve Toplu İş Sözleşmesi'nden doğan alacakları için TKİ önünde başlattığı eylem kazanımla sonuçlandı.

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası, gece yarısı itibarıyla işçilerin geçmiş hakları dahil tüm alacaklarının hesaplarına yatırıldığını açıkladı.

Bağımsız Maden-İş öncülüğünde işçiler çarşamba günü iş bıraktı. Ocağın hukuki sahibi TKİ'yi "üst işveren" olarak kabul eden işçiler Soma Türkiye Kömür İşletmeleri önünde eyleme başladı. Sendika, ödeme hesaplara geçene kadar direnişin süreceğini açıklamıştı. Sendikanın sosyal medya hesabından yapılan açıklamada, "*Zafer direnen İmbat madencisinin! Duyuruyoruz; bundan sonra İmbat›ta Bağımsız Maden İş var!*" denildi.

Madencilerin kazanımlarını 1 Ekim'de İmbat›taki göçükte hayatını kaybeden 5 maden işçisine armağan ettiği belirtilen açıklamada Ramazan İnce, Kerim Ören, Halit Ersay, İsa Olcay ve Ömer Karakaya anılarak, "*Biliyoruz ki burada olsalardı en önde direnenler onlar olacaktı*" denildi.

İşçilerin ücretlerinin yarışmasının ardından Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır da açıklama yaptı. «*Çarşamba günü İmdat Madencilikte TKİ önünde başlattığımız eylem iki günden beri devam ediyordu. Bugün işçi kardeşlerimizin maaşları yattı. Geriye dönük özlük hakları yattı*" diyerek kazanımı duyuran Çakır bu kazanımın işçilerin gücünü birleştirmesiyle gerçekleştiğini vurguladı.

Bu kazanımla işçi sınıfına örnek olduklarını belirten Çakır konuşmasında yetkili sendika Türkiye Maden-İş ve şirket iş birliğini, işçilerin haklarını gasp etmek için hangi oyunların oynandığına işaret ederek teşhir etti.

Hak verilmez alınır sözünün doğruluğunu bir kez daha gördüklerini ifade eden Çakır bundan sonra işçilerin haklı olduklarında kimsenin önünde eğilmemelerini dik durmalarını söyledi. Bağımsız Maden-İş olarak İmbat Madencilik işçilerinin yanında olmaya devam edeceklerini belirtti.

Mandarin Rezidans İşçileri Eylemde

İstanbul Etiler'de bulunan Yapı&Yapı ve Astaş İş Ortaklığı tarafından yapılan Mandarin Rezidans Şantiyesinde çalışan işçiler insanlık dışı çalışma ve barınma koşullarına karşı eyleme geçti.

İşçiler, Hasdal›da bulunan kamp alanında günlerdir yaşanan sıcak su sorunu, kötü yemekler, kötü yatakhane koşulları, şantiye ile kamp alanı arasında yol ve servis sorunlarından kaynaklı kamp alanında ateş yakarak eyleme başladı.

Yapı Yol İş Sendikası, aralarında üyelerinin de olduğu işçilerin taleplerini duyurdu:

1- Haksız ve hukuksuzca yapılan işten çıkarmalar derhal durdurulmalı

2- Taşeronların işçiler üzerindeki baskısına son verilmeli

3- Hasdal kamp alanındaki temel insani ihtiyaçlar derhal giderilmeli

4- Yemekler besleyici ve hijyenik hale getirilmeli

5- Yatakhaneler insanı koşullarda olmalı

6- SGK primleri gerçek ücret üzerinden gösterilmeli

Haklarımızı Alana Kadar Buradayız

Smart Solar fabrikasında çalışan işçiler, anayasal haklarını kullanarak üye oldukları Türk-İş'e bağlı TES-İŞ sendikasından istifa edip DİSK/Enerji-Sen çatısı altında örgütlenmeye başlamıştı. İşçilerin bu sendika değişiminin ardından, öncü işçilerin işten çıkarılmasıyla başlayan süreç, fabrikanın işgal edilmesine ve İzmir'den Ankara'ya uzanan geniş çaplı bir eylem dalgasına dönüştü.

İşçilerin kararlı eylemleri karşısında yönetimin önce uzlaşı sözü verdiği, ancak daha sonra işçilere "Kod-46" maddesini dayatarak taahhütnameler imzalatmaya çalıştığı belirtildi. Bu baskıları kabul etmeyen ve haklarından vazgeçmeyen 80'i aşkın işçinin iş akdi feshedildi. İşten atılan işçiler, fabrika önünde eyleme başladı. Süreç boyunca Aliağa, Karşıyaka ve TBMM önünde seslerini duyuran Smart Solar işçileri, son olarak kitlesel dayanışma konserleri ve çevre fabrikalardaki işçilerin desteğiyle seslerini büyütüyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına yapılan sendikal yetki başvurusunun hukuki takibi sürerken, işçiler taleplerini net bir şekilde sıralıyor:

İşten çıkarılan tüm işçilerin koşulsuz olarak işe geri iade edilmesi,

İşçilerin sendika seçme özgürlüğüne ve anayasal haklarına saygı gösterilmesi,

Gasp edilen tüm mali ve sosyal hakların eksiksiz ödenmesi.

Enerji-Sen öncülüğünde yürütülen direnişte işçiler, "*Aliağa'da kölelik düzenine boyun eğmeyeceğiz. Haklarımızı alana, sendikamız fabrikaya girene kadar mücadelemiz sürecek*" diyerek kararlılık mesajı veriyor. Kamuoyuna ve emek örgütlerine dayanışmayı büyütme çağrısı yapan Smart Solar işçilerinin fabrika önündeki bekleyişi devam ediyor.

Avrupada Eylem Dalgası

Fransa'da Paris banliyölerinde eğitim odaklı başlayan ancak CGT, öğrenci sendikaları ve "Sarı Yelekliler"in katılımıyla düşük ücretler, yüksek yakıt fiyatları ve kamu kesintilerine karşı genel bir isyana dönüşen süreç, Avrupa'nın kalbi Brüksel'de de karşılık buluyor. 5 Kasım'da 1,6 milyon kişinin katıldığı tarihi Fransa genel grevinin ardından, benzer ekonomik çıkmazlarla boğuşan Belçika işçi sınıfı ve gençliği de harekete geçmeye başladı.

Fransa'daki 7 Kasım Cumartesi eylemlerinin hemen ardından Belçika'nın başkenti Brüksel ile Liege ve Charleroi gibi sanayi kentlerinde hararetli bir hareketlilik gözleniyor. Belçikalı sendikalar ve üniversite dernekleri, Fransa'daki akranları ve meslektaşlarıyla dayanışma mesajları yayımlarken, ülkede artan enerji maliyetleri ve eriyen alım gücüne karşı ortak bir cephe örüyor. Brüksel banliyölerinde de tırmanan genç işsizliği ve kemer sıkma politikaları, Fransa'dakine benzer bir parlama noktası yaratıyor.

Fransa'daki protestoların ve grev dalgalarının Belçika sınırına dayanması, iki ülke arasındaki lojistik akışı da vurdu. Fransız işçilerin sınır kapılarına yakın lojistik merkezlerinde ve otoyollarda yaptığı barikat eylemleri nedeniyle, Belçika'dan Fransa'ya mal taşıyan yüzlerce tır uzun kuyruklar oluşturdu. Belçika hükümeti, olayların kendi topraklarına sıçramasını önlemek adına sınır hatlarında güvenlik önlemlerini en üst seviyeye çıkardı.

Avrupa Birliği'nin merkezi Brüksel'deki siyasi analistler, Fransa'da 5 bin kişinin tutuklanmasıyla sonuçlanan sert tablonun Belçika, yasalar ve bütçe kısıtlamaları kıskacındaki diğer üye ülkeler için bir uyarı fişeği olduğunu belirtiyor. Belçika'daki muhalefet partileri, hükümetin acilen alım gücünü destekleyecek paketler açıklamaması halinde, Paris sokaklarındaki barikatların çok yakında Brüksel'deki AB kurumlarının önünde de kurulacağı uyarısında bulunuyor. Fransa'da sendikaların bir sonraki büyük hamlesi beklenirken, Belçika genelinde de önümüzdeki günlerde geniş katılımlı protesto ve iş bırakma eylemlerinin organize edilmesi planlanıyor.

Kırmızı Çizgi

8 Kasım günü Amsterdam Museumplein'de Hollandalılar, Filistin halkına destek için "Rode Lijn" (Kırmızı Çizgi) eyleminde idi. 200 binden fazla kişi Filistin'deki savaşa ve katliama dur demek için kırmızıları kuşanarak bir araya geldi.

Mücadele Birliği okurlarının da yer aldığı eylemde Filistin halkıyla dayanışma duyguları ifade edildi, Siyonist İsrail devletiyle diplomatik ve ekonomik bağlarını kesilmesi talep edildi.

Bu "Kırmızı Çizgi" eylemi, 13 insan hakları örgütünün oluşturduğu "Haklar Formu"nun Mayıs 2026'dan bu yana düzenlediği 4. eylem ve son yılların en güçlü eylemi oldu.

"Free Palesitine" sloganın öne çıktığı ve Çav Bella'nın söylendiği yürüyüş boyunca Hollandalılar hükümetten İsrail silahlarını satın almayı durdurmasını ve savaş suçları nedeniyle İsrail'e yaptırımlar uygulamasını talep etti.

Konfeksiyon İşçilerinden Ücret İsyanı

Bangladeş'teki konfeksiyon sektöründe çalışan işçiler, daha yüksek ücret için sokağa çıktı. 1 Kasım Pazar günü başkent Dakka başta olmak üzere sanayi havzalarında eyleme giden işçilere birçok noktada polis saldırdı.

Konfeksiyon fabrikaları 2 Kasım Pazartesi günü yeniden açıldı fakat Dakka, kentteki kenar mahalle Gazipur ve çevresindeki sanayi merkezlerinde, daha yüksek ücret talep eden işçilerle polis arasında yeni çatışmalar çıktı.

Başkentin dış mahalleleri olan Aşulia ve Gazipur'da işçiler ana otoyolları kapatmaya çalıştı. Polis, Aşulia'da göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su kullandı; Gazipur'da Bangladeş Sınır Muhafızları personelini görevlendirildi...

Hazır giyim sektörü, Bangladeş'in ihracat gelirlerinin %80'inden fazlasını oluşturuyor. Sektörde yaklaşık 4 milyon işçi çalışıyor ve ülkenin iktisadi üretiminin yaklaşık %10'unu oluşturuyor.

Son dönemdeki eylemler, yaklaşık 500 fabrikayı kepenk indirmeye zorladı. Çin'den sonra dünyanın en büyük ikinci giyim ihracatçısı olan ve H&M, Zara, Walmart ve Primark gibi küresel markaların başlıca tedarikçisi konumundaki Bangladeş'te ihracat aksamak üzere.

Bangladeşli işçiler, aylık asgari ücretin 12.500 takadan 30.000 takaya (243 dolar) çıkmasını talep ediyorlar.

Bangladeş Tekstil ve Sanayi İşçileri Federasyonu Genel Sekreteri, "Bangladeş, dünyadaki en düşük tekstil sektörü ücretlerinden birine sahip. Fabrika sahipleri işçilere uygun ücret ödeyemiyorsa, uluslararası alıcılarla daha iyi fiyatlar için pazarlık etmeliler. Düşük ücretli işçilerin sırtından bir iş kuramazlar," dedi.

Hükümet, yaşam maliyetlerinden kaynaklanan artan baskı ve süregelen enflasyonu yansıtan bu talebi değerlendirmek üzere pazar günü, altı üyeden oluşan bir asgari ücret kurulu kurdu. Çalışma ve İstihdam Bakanı, bu kurulun işçi temsilcileri ve sektör liderleriyle yapılan görüşmelerin ardından oluşturulduğunu belirterek, işçileri işe dönmeye çağırdı.

Öte yandan işçilerin 30.000 taka asgari ücret talebine atıfta bulunan Üreticiler Birliği, "Bu mümkün değil. Böyle bir talebin ne mantıksal ne de matematiksel bir dayanağı yok" dedi ve böylesine keskin bir ücret artışının, üreticiler üzerinde ek bir yük oluşturacağını savundu.

Konfeksiyon patronlarının birliği Başkanı ise "*Günün ilerleyen saatlerinde protestolar çıkarsa ve fabrikaları kapatmak zorunda kalırsak, 'çalışma yoksa ücret de yok' hükmünü uygulamaktan başka seçeneğimiz kalmayacaktır*," diyerek tehdit savurdu.

İçişleri Bakanı da hazır giyim sektörü liderleriyle yaptığı toplantının ardından, "*İşçi protestoları kisvesi altında işçilerin çıkarlarına aykırı hareket eden ve ülkeyi istikrarsızlaştırmaya çalışanlara karşı sert önlemler alınacaktır*" diye tehdit etmekten geri durmadı. Dinci gerici muhalefet lideri de bunu "*komplocular ve fırsatçıların kargaşayı körükleyerek hazır giyim sektörünü yok etmeye çalıştıkları*" şeklinde yorumladı.

4 Kasım Çarşamba günü işçiler yine başkent Dakka'nın çeşitli sanayi bölgelerinde polisle çatıştı. Bu nedenle yüzlerce fabrika faaliyetlerini askıya aldı, ihracatta gecikmeler baş gösterdi. Yeni kurulan ücret kurulu da ilk toplantısını gerçekleştirdi.

Dakka'nın dış mahallelerindeki iki büyük giyim merkezi olan Savar ve Gazipur'da işçiler ile polis arasında çatışmalar çıktı. İşçiler otoyolları kapattı, polis göz yaşartıcı gaz ve ses bombaları kullandı.

İşçiler, gıda, barınma ve diğer yaşam maliyetlerinin yıllardır artması nedeniyle mevcut asgari ücretin artık temel hane halkı giderlerini karşılamaya yetmediğini söylüyor, "*Her ay bir mücadele. Bütün gün sıkı çalıştıktan sonra kazandığımız para, temel ihtiyaçlarımızı bile zar zor karşılıyor*" diyor.

Bu arada fabrikalar ilkbahar ve yaz siparişleri için kritik bir üretim dönemine giriyor... İsveçli moda perakendecisi H&M, bazı fabrikaların geçici olarak kapandığını ama tedarik zincirinde büyük bir aksaklık yaşanmadığını belirtiyor.

Bangladeşli ekonomistler ise, fabrikaların verimliliğini artırması halinde Bangladeş'in rekabet avantajını kaybetmeden önemli bir ücret artışını karşılayabileceğini öneriyor. Aksine, uzun süren işçi ayaklanmalarının, teslimat güvenilirliğini ve alıcıların güvenini sarsacağı için, yüksek ücretlerden daha büyük bir tehdit oluşturabileceğini belirtiyor.

Ekim Devrimi 109 Yaşında

Rusya Federasyonu Komünist Partisi (KPRF) Siyasi Analiz Merkezi (TsIPKR) tarafından yayımlanan resmi verilerden çevrilmiştir.

Moskova'da valilik miting başvurusunu onaylamadığı için KPRF eylemi yasal olarak "Milletvekili-Seçmen Buluşması" adı altında gerçekleştirdi. Teatralnaya Meydanı'ndaki Karl Marx Anıtı önünde toplanan kitleye yeni parti ve Komsomol biletleri dağıtıldıktan sonra, kortej halinde Kızıl Meydan'daki Lenin Mozolesi'ne geçilerek çiçek bırakma töreni düzenlendi. Voronej Oblastı, kitlesel yürüyüş ve mitingin resmi izinle yapılabildiği nadir yerlerden biri oldu. Eylem, Zafer Meydanı'nda başlayıp Prospekt Revolyutsii ve Lenin Meydanı üzerinden devam ederek Beyaz Terör Kurbanları Anıtı önündeki mitingle son buldu. Katılımcılar ortak bir çözüm kararı (rezolüsyon) oylarken, taşra ilçelerinde de kitlesel çiçek bırakma törenleri yapıldı.

İvanovo Oblastı genelinde yaklaşık 15 farklı noktada etkinlik yapıldı. İvanovo merkezinde Krasnaya Talka Anıt Kompleksi'ne doğru 10'dan fazla aracın katıldığı "Kırmızı Otomobil Konvoyu" düzenlendi. Dikkat çeken bir diğer detay, Yuryevets ilçesindeki konuşmalarda yerel idare tarafından 2025 yılında hukuka aykırı olarak yıkılan tarihi Lenin Anıtı'nın durumunun protesto edilmesi oldu.

Kursk Oblastı'nda süren Terörle Mücadele Operasyonu (KTO) rejimi ve Ukrayna kaynaklı İHA saldırısı riskleri nedeniyle, sınır hattına yakın olan veya doğrudan tehlike arz eden ilçelerdeki açık hava etkinlikleri tamamen iptal edildi ya da sınırlandırıldı. Sadece Kursk merkezindeki ana Lenin Anıtı önünde KPRF bölge lideri Nikolay İvanov katılımıyla kontrollü bir tören icra edilebildi.

Lipetsk Oblastı'nda valilik yürüyüş ve miting izinlerini tamamen reddetti. KPRF yerel örgütü, bu yasağı aşmak amacıyla açık alan mitingi yerine bölge konseyi milletvekilleriyle halkı bir araya getiren kapalı salon toplantıları yaptı. Etkinliğe Sovyet Subayları Birliği de destek verdi ve buralarda parti/Komsomol bilet dağıtımları gerçekleştirildi.

Moskova Oblastı sınırları içindeki Korolev, Dubna, Zaraysk, Lyubertsi, Kolomna ve Fryazino dahil 15 farklı ilçede etkinlikler koordine edildi. Dubna'da 6 araçlık, Zaraysk ve Fryazino'da ise daha geniş kapsamlı Sovyet bayraklı konvoylar düzenlenirken, bazı ilçelerde kapalı konser programları yapıldı.

Riazan Oblastı'nda Riazan merkezindeki Skobelev Anıtı, Lenin Anıtı ve Jeleznodorojnikov Parkı olmak üzere üç ana odakta mitingler yapılarak ortak deklarasyonlar okundu. Kasimov ve Skopin gibi ilçelerde de mitingler düzenlenirken, Klepiki ilçesinde yasakları esnetmek için tek kişilik protestolar (piket) ile açık hava toplantıları birleştirildi.

Bryansk Oblastı'nda Lenin Meydanı, Ulyanov Meydanı ve Lenin Parkı'nda polis denetimi altında çiçek bırakma etkinlikleri gerçekleştirildi ve yeni bir komsomola törenle üyelik bileti takdim edildi.

Belgorod Oblastı'nda sınır hattındaki yoğun güvenlik durumları nedeniyle 7 Kasım günü hiçbir açık alan siyasi eylemi yapılmadı. Komsomol üyeleri bunun yerine 5 Kasım'da Belgorod ilçesine bağlı Razumnoye köyündeki İç Savaş kahramanlarının toplu mezarında temizlik ve bakım (subbotnik) çalışması yürüterek anmayı sembolik düzeye çekti.

Kostroma, Kaluga, Smolensk ve Oryol bölgelerinde ise genellikle ana meydanlardaki Lenin veya Yakov Sverdlov anıtları önünde yerel parti üyelerinin katılımıyla sınırlı çiçek bırakma törenleri ve ödül takdimleri yapıldı. Kaluga'nın Meşçovsk ilçesinde ise kısa bir yürüyüşün ardından yerel seçimlerde görev alan partililere teşekkür belgeleri sunuldu.

Krasnodar, Rusya genelinde tam kapsamlı ve izinli bir kitlesel yürüyüş ile miting düzenleyebilen yaklaşık 10 bölge merkezinden biri oldu.

KPRF Merkez Komitesi üyeleri ve bölge milletvekillerinin öncülüğündeki ilk heyet Demiryolcular Kültür Sarayı önündeki Lenin Anıtı'na çiçek bıraktı. Ardından ana kitle, işçilerin kendi imkanlarıyla 1925 yılında inşa ettiği tarihi Vişnyakovski Parkı'ndaki Lenin Anıtı önünde büyük bir miting gerçekleştirdi. Labinsk, Timaşevsk, Dinskaya ve Gelencik gibi Krasnodar'a bağlı taşra ilçelerinde ise Ekim Devrimi'nin 109. yılı ile 7 Kasım 1941 askeri geçit töreninin 85. yılı temalarını birleştiren ortak park buluşmaları organize edildi.